

Φανέρωση της απείρου αγάπης του Θεού (Γέροντας Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου († 2014)

/ [Πεμπτούσία](#)

Τα Χριστούγεννα, που με την Χάρι του Θεού εορτάζουμε και φέτος, μας δίνουν την ευκαιρία να εμβαθύνουμε στο Μυστήριο της αγάπης του Θεού. Πολλά και ανεκτίμητα είναι τα δώρα του Θεού σε μας. Το μεγαλύτερο όμως δώρο Του είναι η ενανθρώπιση του Μονογενούς Του Υιού, χωρίς την οποία θα είμεθα ακόμη απελπισμένοι αιχμάλωτοι του διαβόλου και του θανάτου.

Λέγει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς: *«Τι βάθος πλούτου και σοφίας και θείας φιλανθρωπίας! Έτσι γνωρίζει ο Θεός με την σοφία, τη δύναμη και την φιλανθρωπία Του τα ολισθήματα από την εκούσια παρεκτροπή μας να τα κατασκευάζει ασυγκρίτως προς το καλύτερο. Διότι αν ο Υιός του Θεού δεν κατέβαινε από τους ουρανό, εμείς δεν θα είχαμε καμία ελπίδα να ανέβουμε στον ουρανό. Αν Αυτός δεν εσαρκώοντο, δεν έπασχε κατά σάρκα, δεν ανίστατο και ανελαμβάνετο για χάρι μας, δεν θα εγνωρίζαμε την υπερβολική αγάπη του Θεού προς εμάς»* (Ομιλ. ιστ΄). Τονίζει δε πάλιν ο άγιος Γρηγόριος ότι ο Χριστός εσαρκώθη *«ίνα δείξη την του Θεού προς ημάς αγάπην»*.

Εμβαθύνοντας ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, ο σοφός και απλανής αυτός διδάσκαλος της Εκκλησίας μας, στις ευεργεσίες που προέκυψαν για τους ανθρώπους από την Σάρκωση του Χριστού και το απολυτρωτικό Του έργο, τονίζει ότι με αυτήν ο σακρωθείς Κύριος πρώτον μας ανεβάζει από το βαθύτατο χάος, στο οποίο είχαμε πέσει, και δεύτερον μας ανυψώνει σε θεική δόξα. Μας ελευθερώνει δηλαδή από μια αδυσώπητη φυλακή και μας χαρίζει την θεώση..[...]

Πρέπει να ομολογήσουμε ότι ακόμη και αυτές τις άγιες ημέρες δεν ερχόμαστε σε συναίσθηση της απείρου προς εμάς αγάπης του Θεού. Δεν την ζούμε σαν το πιο συγκλονιστικό γεγονός στη ζωή του κόσμου και στην δική μας ζωή. Δεν ανταποδίδουμε στον αγαπήσαντα ημάς Κύριο την δική μας αγάπη.

Είναι ίσως η μεγαλύτερη αποτυχία της ζωής μας ότι δεν νοιώθουμε την αγάπη του Θεού σε μας και δεν Του ανταποδίδουμε την δική μας αγάπη. Έτσι και η χριστιανική μας ζωή φυτοζωεί, δεν είναι μέθεξις Θεού ούτε ανάκραση του κτιστού μας είναι με τον άκτιστο Θεό. Όταν ζούμε το μυστήριο της αγάπης του Θεού, μπορούμε κατά βάθος να χαιρώμεθα και στις πιο αντίξοες περιστάσεις της ζωής μας και να αντιμετωπίσουμε τον ίδιο τον θάνατο με ελπίδα.

Οι άγιοι άνθρωποι όλων των αιώνων ένοιωσαν στο βάθος της υπάρξεώς τους πόσο τους αγαπά ο Θεός και αγαπήσαν τον Θεό ολοκληρωτικά. Γι' αυτό και υπέμειναν καρτερικά κάθε είδους πόνο, στέρηση, βάσανο, άσκηση και δοκιμασία για την αγάπη του Θεού.

Η προσευχή του Αποστόλου Παύλου για τους Εφεσίους είναι προσευχή όλων των Αγίων, ώστε όλοι οι Χριστιανοί να γνωρίσουν εν Χάριτι την αγάπη του Χριστού που υπερβάλλει κάθε ανθρώπινη γνώση: *«Γι' αυτόν τον λόγο γονατίζω προσευχόμενος προς τον Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού... να σας δώσει κατά τον πλούτο της δόξης Του, να ενισχυθείτε με δύναμη διά του Πνεύματός Του στον εσωτερικό σας άνθρωπο, να κατοικήσει ο Χριστός διά της πίστεως στις καρδιές σας, να είσθε ριζωμένοι και θεμελιωμένοι στην αγάπη, για να μπορέσετε να καταλάβετε μαζί με όλους τους Αγίους ποιο είναι το πλάτος και μήκος και βάθος και ύψος, και να γνωρίσετε την αγάπη του Χριστού, η οποία ξεπερνά την γνώση, για να καταστείτε πλήρεις με όλη την πληρότητα του Θεού*

» (βλ. Εφ. γ´ 14-19).

Μακάρι να αξιωθούμε και εμείς με την Χάρι του Σαρκωθέντος Κυρίου μας και με την ευκαιρία των αγίων εορτών της ενανθρωπήσεώς Του να γνωρίσουμε, νοιώσουμε και βιώσουμε την αγάπη του Χριστού, ώστε όλος ο Θεός να κατοικήσει μέσα μας.